

rigtigt; naar de ere skolepligtige ere de undergivne et vist Tilshyn fra Sognet. Men hvorfor saa ikke lade Sogneraadet have det samme Tilshyn med de mindre Børn, thi saa bliver der en vis Kontinuitet i det Hele, som ellers savnes. Det er altsaa et Forslag, jeg henstiller til den høitærede Ministers og det eventuelle Udvalgs Overveelse, om man ikke bør gaa den Vej at gjøre det til en kommunal Sag. Dertil kommer jo ogsaa, at det vil være en ikke ringe Uleilighed for Barnets Moder, hvem man skal skaane saa meget som muligt; naar hun, en stakkels Kone, som løber omkring med Barnet paa Armen og ikke veed, hvor hun skal gjøre af det, skal gaa til Politiet og faae det Svar: Kom igjen om 8 Dage; naar vi have indhentet Sogneraadets Erklæring og faaet at vide, hvorledes Familien er osv., kan det bringes i Orden. I al den Tid veed hun ikke, hvor hun skal gjøre af Barnet. Jeg tror, at den korrekteste og lige Vej er at lægge dette Tilshyn under de kommunale Autoriteter, under Sogneraadene og i Kjøbstæderne under Fattigvæsenet. — Naar der dernæst i § 3 siges, at det nærmere Tilshyn bør føres af private Folk, af paalidelige Mænd og Kvinder, som Politimesteren dertil kan formaa, ja, da maa jeg gjøre den samme Bemærkning, nemlig, at Politimesteren kjender jo nok til Dels Folk ude i Sognene, men jeg tror, at Sogneraadene, dersom de ikke selv ville føre Tilshynet, vil have langt lettere ved at formaa Folk dertil og vil have langt bedre Kjenndskab til de Folk, de formaa til at paatage sig et saadant Tilshyn, end naar Politimesteren henvender sig til En eller Anden, som maaske fører Tilshynet daarligt, og at dette Tilshyn føres ordentlig, er i høieste Grad af Vigtighed. Men hvem kan nu bedst paase det uden Politimesteren eller Sogneraadet? Det kan utvivlsomt Sogneraadet. Jeg har ikke nogen Erindring at gjøre mod Lovforslaget, men jeg tror, at Sagen klares praktisk langt bedre, dersom man vilde gaa ind paa at gjøre den til en Kommunal Sag, at gjøre Tilshynet til et Hædershverv for Sogneraadene og for de Mænd, de kunne formaa dertil. Vi faae saa ogsaa en bedre Forstaaelse af Lovforslagets § 7, som der jo ellers kan være Udskilligt at indvende imod. Der staar nemlig, at Lovforslagets Bestemmelser ikke finde Anvendelse paa de Pleiebørn, der anbringes af Fattigvæsenet eller af den kongelige Fødsels- og Pleiestiftelse. Men naar nu Fattigvæsenet har Tilshyn med sine egne Smaabørn, som ere satte ud, ligger det nær at sige, at det ogsaa skal have Tilshyn med de andre udsatte Pleiebørn. Det er ikke store Ting; i hvert enkelt Sogn kan der

maaske være 3 à 4 Stykker, det veed jeg ikke; men vi kunne nu ikke sammenligne Forholdene ude paa Landet med Forholdet i Kjøbenhavn. Hvad de Børn angaar, som udsættes af den kongelige Fødsels- og Pleiestiftelse, maa jeg sige, at jeg veed ikke, hvorledes der gaar frem med dem, men jeg antager, at de leies netop ud til Folk, der gjøre sig et Erhverv af at modtage saadanne Børn, og det turde være meget tvivlsomt, om disse Børn ikke ligesaa godt kunne trænge til Eftersyn som andre Børn. Jeg veed ikke, om den kongelige Fødsels- og Pleiestiftelse fører et saadant Tilshyn med Børnene, men i modsat Fald turde det nok være, at de lige saa meget og nok saa meget som de andre Børn kunne trænge til et Tilshyn. — Endelig skal jeg gjøre en Bemærkning med Henhyn til § 6, som jeg nu haaber, dersom min Tanke gaar igjennem, ikke faar nogen Betydning. Der staar, at Dødsattester for Pleiebørn skulle, forinden Begravelsen kan finde Sted, forevises for og paategnes af Politimesteren. Ogsaa denne Paragraf er mig ikke ganske klar. Det er jo nemlig overalt Politimesteren, der selv udsteder Dødsattesten, og hvad vil det saa sige, at den skal forevises for ham, inden Begravelsen finder Sted? I alle Landjurisdiktioner, ved alle Underdommerembeder er Skifteforvalter og Politimester den Samme, og altsaa er det en Bestemmelse, som for sin væsentlige Del vil være overflødig. Jeg har som sagt Intet at erindre mod Lovforslaget, men henstiller blot den Tanke til Overveelse, at man gjør Forholdene til en kommunal Sag, til en Sag, der bliver lagt i Sogneraadenes Hænder i Stedet for Politimesterens.

Reedh-Thott: Jeg kan fuldstændig slutte mig til Lovforslaget, saaledes som det er fremsat af den høitærede Justitsminister. Jeg har egentlig bedt om Ordet i Anledning af en Bestemmelse, som den ærede foregaaende Taler ogsaa berørte, nemlig § 7, hvori der staar: „Foranstaaende Bestemmelser finde ikke Anvendelse paa de Pleiebørn, der anbringes af Fattigvæsenet eller af den kongelige Fødsels- og Pleiestiftelse“. Jeg tillader mig at mene, at Loven vilde maaske være heldigere, hvis hele dette Punktum udgik. Jeg tror, at det ikke vilde være til Skade, at ogsaa de Børn, som blive udsatte af Fattigvæsenet og af den kongelige Fødsels- og Pleiestiftelse, kom ind under et saadant Tilshyn. For saa vidt som den ærede foregaaende Talers Anskuelse om, hvem Tilshynet skal høre under, gaar igjennem, vil jo Sagen omtrent falde sammen, da det er den samme Autoritet, der saa vilde faae Tilshyn ogsaa med disse Børn.